

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 16. september 2011

Sag 368/2010

(1. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Bjarne Frøberg, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Horsens den 8. december 2009 og af Vestre Landsrets 14. afdeling den 17. marts 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Børge Dahl, Poul Søgaard, Jytte Scharling, Vibeke Rønne og Oliver Talevski.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, med principal påstand om, at sagens forhold 1 henføres under våbenlovens § 10, stk. 1, og ikke under straffelovens § 192 a, subsidiært at straffen nedsættes til fængsel i 1 år.

Anklagemyndigheden har påstået skærpende.

Anbringender

T har til støtte for den principale påstand gjort gældende, at der ud fra en konkret bedømmelse af de foreliggende omstændigheder ikke er grundlag for at fastslå, at besiddelsen af pistolen med tilhørende ammunition er sket under særlig skærpende omstændigheder. Der er alene tale om skærpende omstændigheder som nævnt i våbenlovens § 10, stk. 1. Han har nærmere anført, at pistolen var adskilt, og at den var vanskelig at samle som funktionsduelig, også for en politiassistent. Der er ikke oplysninger om, at pistolen stammer fra et strafbart forhold, eller

om, at den har været anvendt ved et strafbart forhold. Pistolen har heller ikke været anskaffet ved et ulovligt forhold (ud over overtrædelse af våbenloven). Han er ikke knyttet til et kriminelt miljø, og han havde ikke pistolen for at beskytte sig mod trusler eller lignende. Han bør efter våbenloven ikke straffes med fængsel i over 6 måneder.

T har til støtte for den subsidiære påstand gjort gældende, at der ikke foreligger særlige omstændigheder, som giver grundlag for at fastsætte straffen til mere end fængsel i 1 år. Hans forstraf fra 1999 er allerede indgået i bedømmelsen af, hvorvidt forholdet er omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, og kan således ikke føre til en højere straf end lovens minimumsstraf efter straffelovens § 192 a, stk. 1.

Han har endelig anført, at straffen bør gøres helt eller delvist betinget.

Rigsadvokaten har over for Ts principale påstand gjort gældende, at hans besiddelse af skydevåbnet med tilhørende ammunition udgør en overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, idet våbenbesiddelsen ud fra en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre. Han var på sin bopæl i besiddelse af en funktionsdygtig pistol med tilhørende 58 skarpe patroner samt yderligere ammunition. Våbnet med ammunition blev opbevaret sammen og lettilgængeligt. Han blev i 1999 idømt 3 års fængsel for bl.a. røveri mod en pengetransport i forening med to medgerningsmænd under anvendelse af skydevåben.

Rigsadvokaten har vedrørende straffastsættelsen efter straffeloven gjort gældende, at straffen på fængsel i 1 år og 2 måneder bør skærpes. Der skal herved henses til, at T tidligere er straffet for overtrædelse af våbenloven, og til de retningslinjer for strafudmålingen, som må anses for at være kommet til udtryk ved lov nr. 501 af 12. juni 2009 og lov nr. 411 af 10. juni 1997, hvorefter straffen i gentagelsestilfælde som udgangspunkt skal være fængsel mellem 1 år og 4 måneder og 1 år og 8 måneder. I den foreliggende sag, hvor det tidligere forhold ligger noget tilbage i tiden, kan straffen passende fastsættes til fængsel i 1 år og 4 måneder.

Hvis Højesteret ikke finder, at forholdet kan henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, foreligger der skærpende omstændigheder som anført i våbenlovens § 10, stk. 1. Henset til, at

der er tale om et gentagelsestilfælde, bør straffen i givet fald udmåles til ikke under 8 måneders fængsel.

Rigsadvokaten har endelig anført, at der efter sagens karakter ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Supplerende oplysninger

Som anført af byretten er T tidligere straffet bl.a. ved dom af 2. september 1999 fra Retten i Århus med fængsel i 3 år. Han blev fundet skyldig i bl.a. røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med de to medgerningsmænd ved trussel med revolver eller attraperevolver at have frataget personalet i en pengetransport 3,1 mio. danske kroner, 5.000 svenske kroner og 1.500 DEM. Det er i dommen lagt til grund, at T uden forbehold havde erklæret sig skyldig, og at han, der på gerningstidspunktet var 21 år, begik røveriet efter kraftig tilskyndelse fra en medgerningsmand, men at dette ikke indebar, at der havde foreligget sådanne særlige omstændigheder, at der var grundlag for strafnedsættelse efter den dagældende § 85 i straffeloven. Han blev endvidere fundet skyldig i overtrædelse af våbenloven ved at have besiddet en revolver, mrk. Colt 357 Magnum, uden tilladelse.

Til brug for Højesteret har Kriminalforsorgen den 25. juli 2011 udarbejdet en personundersøgelse vedrørende T. Det fremgår heraf, at han efter afsoning af dommen i 2001 blev uddannet som faglært slagter, fik arbejde på slagteri, blev gift og fik to børn. I resumé og konklusion hedder det bl.a.:

” ...

Frem til 2008 arbejdede T på slagteri, hvorefter han forsøgte at gå i lære som industri-slagter. Han stoppede kort efter, grundet manglende interesse.

Han har siden 2008 arbejdet som produktionsmedarbejder, i en større virksomhed i Østjylland.

T har kørekort til bil og motorcykel.

I 2008 bliver T og hans kone separeret. Han mener ikke, at de nogensinde er blevet skilt.

Parret har et godt forhold til hinanden og er enige om, at T har samvær med børnene hver anden weekend.

T har en gæld til banken, samt gæld til få finansieringsselskaber.

Han har en god økonomi, med et rimeligt rådighedsbeløb.

Fritiden bliver brugt til at løbe og til at være sammen med familie og venner.

T har ingen helbredsmæssige forbehold.

Han har et normalt forhold til alkohol og drikker sjældent og kun hvis der er en anledning.

Han ryger hash dagligt og har gjort det i mange år. Han ønsker ikke at stoppe med dette, da han godt kan lide det og det giver ham ro i hovedet.

...

På baggrund af de foreliggende oplysninger, kan Kriminalforsorgen, såfremt verserende sag kan afgøres med en betinget retsfølge, erklære T egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, da han igennem længere tid har haft fast tilknytning til arbejdsmarkedet og i øvrigt har stabile forhold.”

Det fremgår af sagen, at pistolen blev opbevaret i en æske i adskilt stand, at den var rusten, og at det ikke var muligt for politiet på Skanderborg lokalpolitistation at konstatere, om pistolen var funktionsdygtig, men at Rigspolitiets Våbensektion ikke havde vanskeligheder med at samle våbnet eller ved prøveskydning konstatere dets funktionsdygtighed.

Højesterets begrundelse og resultat

Vedrørende straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1

Ved Højesterets dom af 25. juni 2010 (UfR 2010 side 2552) er det fastslået, at det beror på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om besiddelse af skydevåben på ikke offentligt tilgængeligt sted må anses for begået under særlig skærpende omstændigheder i straffelovens § 192 a, stk. 1's forstand, og at der herved kan lægges vægt på de momenter, der er nævnt i forarbejderne til lov nr. 411 af 10. juni 1997 (den tidligere bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2) og til lov nr. 501 af 12. juni 2009 (straffelovens § 192 a). Som anført i Højesterets domme af 15. november 2010 (UfR 2011 side 494, 498, 502 og 504) skal der lægges vægt på, om besiddelsen af skydevåbnet efter en samlet vurdering må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre.

Landsretten har lagt til grund, at T var klar over, at pistolen var funktionsdygtig, og har på den baggrund fundet ham skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, med henvisning til pistolens farlighed og til, at den blev opbevaret på hans bopæl sammen med ammunition. Opbevaring på bopæl af en funktionsdygtig pistol sammen med ammunition må da også indgå med betydelig vægt ved bedømmelsen af, om besiddelsen af skydevåbnet må an-

ses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Hertil kommer, at T i 1999 begik et røveri, hvor der blev truet med en revolver eller attraperevolver, og endvidere blev fundet skyldig i overtrædelse af våbenloven. På den anden side er oplysningerne om hans adfærd efter 2001 gode, og der foreligger ikke oplysninger om, at han siden 2001 har haft tilknytning til et kriminelt miljø. Hertil kommer, at pistolen blev opbevaret i adskilt stand.

Under disse omstændigheder finder Højesteret efter en samlet vurdering, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at Ts besiddelse af pistolen kan anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at den ville blive brugt til fare for andre. Forhold 1 kan derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

Højesteret finder, at T har overtrådt våbenlovens § 10, stk. 1, under skærpende omstændigheder, idet pistolen med tilhørende ammunition blev opbevaret uforsvarligt, ligesom T tidligere er straffet for overtrædelse af våbenloven. Forhold 1 skal derfor henføres under våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3 (tidligere § 1, stk. 1, nr. 1-2).

Straffastsættelsen

Som anført i Højesterets domme af 15. november 2010 (UfR 2011 side 494, 498 og 504) bør straffen for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, i et tilfælde som det foreliggende, hvor der foreligger skærpende omstændigheder, som udgangspunkt fastsættes til fængsel i 4-6 måneder.

Henset til, at T tidligere er straffet for overtrædelse af våbenloven, finder Højesteret, at straffen skal fastsættes til fængsel i 8 måneder.

Højesteret finder ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 8 måneder.

T skal betale sagens omkostninger for byretten, mens statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.